

Приїзди, скоріше, друже...

Іван Дорожній

Приїзди, скоріше, друже...

Я нездужаю, тяжко нездужаю.

В голові – московські вулиці, скандально переплутались.

І як не ходжу бульваром, не цілуюсь у жмурках з черешнею...

А падаю... Все падаю на брукову неприємність.

А ві сні плачу за Вагнером, жаль такого лебедя... Слізно...

Душе моя, ну, як за нелюбим.